

Udvalgets afsluttende Møder fandt Sted i November—December 1929 under Forsæde af Handelsminister *C. N. Hauge*, og der opnaaedes under disse Møder Enighed om det af Regeringen nu fremsatte Lovforslag, idet *to Mindretal*, Creditkassedirektør, fhv. Folketingsmand *Aksel Jensen* og Nationalbankdirektør *H. Green*, dog har ønsket at fremføre efterfølgende Særbemærkninger:

Et Mindretal (Aksel Jensen) kan ikke tiltræde § 4, 1. Stk., fordi man her indfører Koncessionsprincippet. Mindretallet maa fastholde den tidligere Affattelse, hvorefter Ministeriet for Handel og Industri *skal* tillade Oprettelse af en Bank, naar dette sker i Overensstemmelse med gældende Love og Forskrifter.

Mindretallet kan ikke gaa med til, at en Banks Oprettelse er afhængig af et mere eller mindre vilkaarligt Skøn fra Ministeriets Side og ønsker derfor, at Ordene i 2. og 3. Linie i § 4, 1. Stk., nemlig: ..... „saafremt det skønnes, at den paagældende Banks Oprettelse vil være til Gavn for Samfundet, og“ .... udgaar.

Mindretallet kan heller ikke tiltræde Bestemmelsen i § 6, 1. Stk., der gaar ud paa at forhøje Aktiekapitalens Størrelse ved Oprettelsen af nye Banker fra 200 000 Kr. til 400 000 Kr.

Mindretallet ønsker at blive ved de nu gældende 200 000 Kr.

Mindretallet kan i øvrigt give Forslaget Tilslutning med foranførte Forbehold, men ønsker at tilføje, at Tilslutningen er givet under Forudsætning af, at Andelskasserne ikke berøres af Forslaget, og ligeledes under Forudsætning af, at der gives Bankerne Adgang til ved en almindelig Bemyndigelse fra Bankinspektøren i Henhold til § 12, 3. Stk., at financiære solide Andelsselskaber, saaledes at der bortses fra denne Financiering paa lignende Maade som ved de i § 12, 2. Stk., Punkt 1—5 nævnte Engagementer.

Mindretallet har under Forhandlingerne fremsat Forslag om Oprettelse af et Bankfond til Sikring for Sparerne, men har ikke fundet Tilslutning hertil.

Mindretallet er af den Opfattelse, at et saadant Fond vilde bidrage til at sikre Sparerens Indlaan og møner, at man ved Tilvejebringelsen heraf tillige vilde styrke Tilliden til Bankerne.

Et andet Mindretal (Green) har heller ikke kunnet tiltræde det foreliggende Forslag i dets Helhed, navnlig ikke Overgangen til Koncessionssystemet (§ 4) og de Bestemmelser (i §§ 12 og 16), der vedrørende bankmæssige Dispositioner flytter Afgørelsen fra Bankens Ledelse til det Offentliges Repræsentant. Mindretallet er ganske imod Optagelsen i Loven af Maksimalgrænser for Engagementer ud fra Betragtninger i det væsentlige analoge med dem, der er gjort gældende i den i Motiverne omtalte svenske Kommissionsbetænkning.

Med Hensyn til § 22 fastholder Nationalbanken den Opfattelse, der tidligere er givet Udtryk for, om Forslagets Uoverensstemmelse med den gældende Oktroj, senest ved Skrivelse af 16. December 1927*), der bedes trykt sammen med Bilagene til Lovforslaget.

*) Skrivelsen er saalydende:

„Ministeriet for Industri, Handel og Søfart har tilsendt Nationalbanken Eksemplarer af Forslag til Lov om Banker, hvilket Lovforslag i Slutningen af forrige Maaned er fremsat i Landstinget. Af Forslaget fremgaar, at der ikke ved Udarbejdelsen er taget Hensyn til Nationalbankens Henstillinger — jfr. senest Skrivelse herfra af 11. Februar 1925 — vedrørende Affattelsen af den Bestemmelse i Forslaget, dets § 22, der bl. a. omhandler den eventuelle Lovs Anvendelse paa Nationalbanken.